

og tale med Arrestanterne og paase, at der ikke sker dem nogen som helst Overlast, og at Lovene opfyldes, og hvis en Arrestant har noget at klage over, kan han melde sig, og hans Klage vil blive hørt. Kort sagt, den sigtede er ikke som nu hjælpeløs, men han er beskyttet mod Overgreb og beskyttet, mener jeg, i tilstrækkelig Grad. Vi maa jo dog huske paa, at de allerfleste af dem ere Forbrydere. Det er dog ligefrem uhørt, at man tager ganske uskyldige Folk og putter dem i Fængsel. I Almindelighed ere de sigtede dog Folk, der have været ude om det; de fleste af dem, der komme i Retfærdighedens Kløer, som det hedder, ere dog gerne Folk, der have forbrudt sig i Samfundet, og de skulle dog ikke være Kælebørn. Det skulde dog ikke være saaledes, at det er Samfundet, der straffes, og ikke den enkelte Forbryder — der er jo noget af en Tendens i den Retning. En anden Sag er det selvfølgelig, at uskyldige ikke skulle tiltales, straffes eller sligt. Jeg kan derfor meget anbefale, at Lovforslaget gøres til Genstand for en indgaaende, velvillig Forhandling, og jeg vil ønske, at det maa ske, som det ærede Medlem sagde, med Haab om, at vi maa naa et godt Resultat.

Jeg kunde ved denne Lejlighed, da der er Spørgsmaal om en Omordning af Retsplejen, af Retsordningen, ønske at omtale et for Tiden bestaaende Forhold, og det er Forretningernes Udførelse rundt om paa Embedskontorer. Det er jo nu saaledes, at Embedsmanden nødvendigvis, havde jeg nær sagt, som Ordningen er, maa sidde og udføre sine Forretninger inde i sit private Kontor; ude paa det offentlige Kontor besørger Forretningerne af private, uansvarlige Mænd. I ingen anden Etat er det saaledes. I Post-, Jernbane-, Telegraf- og Toldvæsenet udføres alle Forretningerne af Statens Embedsmænd, af Folk, som ere ansvarlige overfor Staten. Her alene udføres de af private Personer, og det uheldige kommer endnu mere frem derved, at disse Personer ere henviste til at søge Betaling for det Arbejde, som de udføre i Statens Tjeneste eller for Staten, om man vil, ved at udføre Forretninger for private, endogsaa Forretninger, som de selv skulle kontrollere. Dette er ikke noget Angreb paa Embedsmændene eller paa Fuldmægtigene eller paa andre. Det er Forholdene, det er hele Ordningen og Systemet, der ikke er heldigt, og jeg henstiller, om der ikke kunde være Anledning til at drøfte Muligheden af en Forandring heri. Som sagt,

jeg anbefaler til Slut det foreliggende Forslag paa det bedste til det høje Ting.

Harald Jensen: Jeg maa udtale min Beklagelse over, at Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger, er betydeligt ringere end de foregaaende Lovforslag, og det paa meget væsentlige Punkter, hvad der jo ogsaa fremgik af det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Goos's) Foredrag, der i meget formede sig som en Beklagelse over, at man havde opgivet forskellige Punkter, men som dog endte i en Trøst om, at man muligvis ad anden Vej ved Kauteler og lignende kunde raade Bod derpaa. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa disse Forhold, da de vel ville blive Genstand for Forhandling, navnlig Tingene imellem, men jeg vil dog udtale Haabet om, at Resultatet af Forhandlingerne maa blive dette, at man kommer noget nær tilbage til det Forslag, som oprindeligt var forelagt, eller navnlig til det Forslag, som sidst blev vedtaget i Folketinget.

Det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Goos) udtalte sig i sit Foredrag ogsaa om Nævningerne, og han udtalte der, at Kommunalbestyrelserne vare politisk interesse-rede og en politisk Faktor. Jeg vil gerne modsige dette. Det hørte man ikke før. For nogle Aar tilbage hørte man aldrig Tale om, at Kommunalbestyrelserne vare politisk interesserede og en politisk Faktor. Nu derimod, da Kommunalbestyrelserne have skiftet Karakter i den Henseende, idet der fra andre Samfundsklassers Side end tidligere tages betydelig Del i Valgene til dem og sættes Mænd ind af anden politisk Farve end dem, der sade der i Forvejen, nu hører man, at de ere blevne en politisk Faktor. Jeg vil tro, at Nævningeinstitutionen funderes bedst ved en stor Tillid i Befolkningen, og at denne Tillid kun fremskaffes derved, at Nævningernes Tal staar i Forhold til de forskellige Anskuelser og Interesser, der er i Folket, og naar Kommunalbestyrelserne, selv saaledes som de nu vælges, udvælge Nævninger efter Forholdstal, saaledes som det er foreslaaet i Lovforslaget, kan jeg ikke se andet, end at det er fuldt ud betryggende, og at der intet kan indvendes derimod.

Det ærede 1ste kongevalgte Medlem udtalte, at Nævningeinstitutionen var ikke populær. Jeg kunde ønske at spørge: Blandt hvem? Er det blandt Sagførerne, Juristerne? Er det i Overklassen, eller er det i Underklassen? Jeg har ikke lagt